

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel: 684541

Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

22e jaargang nr.29

7 april 1978

- " " " " het antwoord

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt zelf na. Ook over de vraag, of wij vandaag een keuzeonderwerp behandelen danwel vragen beantwoorden. Want het is uiteindelijk een 5e vrijdag in een maand. O, ik hoor het al. Het wordt dus een

V R A G E N A V O N D

x   Wanneer ik u beluister , krijg ik vaak het gevoel, dat wij hier mogelijkheden hebben, die u niet hebt. Afgezien van de fysieke kant van het leven is dat alleen de ervaringsmogelijkheid.

- Wanneer ik naga, wat wij missen, zo is dit natuurlijk in de eerste plaats de lichamelijkeheid. Daarnaast missen wij de mogelijkheid om op een meer objectieve wijze ervaringen op te doen.

Je bent een geest en daarom bepaalt je gedachtenwereld je leven en milieu. Denk ik, dat ik jong ben, dan ben ik inderdaad jong, denk ik, dat ik oud ben, dan ben ik inderdaad oud en zo verder.

Het bestaan in de geest omvat dus in feite eerder een verwerken van het verleden dan een opnemen van nieuwe data en feiten. Wanneer je al nieuwe gegevens op kunt nemen, zo is dit te danken aan het feit, dat je in jezelf reeds een basisbegrip draagt en een ander in staat is, delen van dit begrip nader voor je te specificeren. Hierin ligt onze grootste mogelijkheid, zodat ik toe moet geven, dat wij ergens minder mogelijkheden hebben dan u.

Aan de andere kant zitten wij er prettiger voor, tenzij je van jezelf zo pessimistisch bent als vele mensen in uw

wereld in deze dagen schijnen te zijn. Want wanneer je zelf wat optimistisch denkt, leef je in een wel heel prettige en optimistische wereld.

Ben je eenmaal klaar met het werken aan alles, wat er maar te verwerken is en is er niets nieuws meer, dan verliest het bestaan in de geest aan interesse en keer je wel weer terug naar de stof. Is dit voldoende?

x Is het mogelijk, dat een jongen, die door een lichte beschadiging van de linker hersenkwab epileptisch is, door celtherapie wordt genezen?

- Dit is sterk afhankelijk van het geval, waarom het gaat. Wanneer er een beschadiging van hersencellen bestaat, is het aannemelijk, dat deze ook bij de toepassing van celtherapie kan blijven bestaan. Het is n.l. niet zo, dat je door celtherapie ook een nieuwe opbouw van niet meer aanwezige cellen bereikt. Er is eerder sprake van een versterkte vernieuwing van cellen, zodat de celtherapie de mogelijkheid schept in feite het lichaam en de cellen te verjongen, beter schoon te maken. Dit heeft dan ook een verjongingseffect. Er bestaat dus inderdaad wel een mogelijkheid, ook een dergelijke beschadiging te genezen, wanneer er sprake is van zieke cellen, maar in het onderhavige geval lijkt mij de uitslag toch dubieus.

x Is genezing langs geestelijke weg mogelijk en zo ja, hoe?

- Is geestelijke genezing mogelijk? Ook hier dienen wij uit te gaan van een specifiek geval. In de praktijk geldt het volgende: Wanneer er sprake is van hersenbeschadiging, kunnen er cellen gestorven zijn, nonactief. Dezen kun je, ook langs geestelijke weg, niet meer geheel activeren. Wat je wel kunt doen, is impulssporen aanleggen, waardoor het blok omgaan wordt, zodat impulsen, vooral op motoriek betrekking hebbende, weer normaal kunnen verlopen.

Dit is, maar alleen in bepaalde gevallen, inderdaad mogelijk. De methode berust op concentratie en instraling. Ik kan daarop echter niet veel verder doorgaan. Indien u hierover uitvoeriger wilt spreken, kunt u misschien eens praten met de mensen van de genezingsgroep, die daarvan wel het een en ander afweten.

Ik volsta met de opmerking, dat alleen in bepaalde gevallen resultaten behaald kunnen worden door geestelijke genezing. Het is denkbaar, dat grotere resultaten worden behaald door een z.g. geestelijke operatie. Hiervoor zijn echter omstandigheden nodig, die zeer specifiek zijn, waarvoor dus aan heel veel voorwaarden, zowel in de geest als in de stof, voldaan dient te worden.

Voor alle genoemde methoden geldt echter, dat de kans op slagen niet bepaald groot is. Ik schat deze ongeveer 1 tegen 3. Voldoende?

x Hoe denkt u over de Findhorn-kommune?

- Het zijn meestal aardige mensen. Maar u wilt weten, wat het betekent enz. Om het heel eenvoudig te stellen:

Wanneer op een gegeven ogenblik een harmonie ontstaat tussen verschillende levensvormen - geestelijk -, dan zal deze een weerkaatsing vinden in stoffelijke reacties.

In Findhorn is dit gebeurd en zou deze harmonie ook nu

nog steeds meer mogelijk moeten worden, ofschoon door de sterk vlottende bevolking volgens mij op het ogenblik de behaalde resultaten toch wel teruglopen. Voldoende?

x Wat is de oorzaak voor de vele mensen, die in deze tijd last hebben van pijn in gewrichten, hals, lever en kniebanden? Is dit alleen een gevolg van overspanning, of is er in de hersenen iets mis?

- Vraag mij a.u.b. niet, of er in de hersenen van de gemiddelde moderne mens iets mis is, want dan moet ik ja zeggen. Wat de rest betreft:

Wij hebben steeds meer te maken met leefgewoonten, die niet goed zijn voor het lichaam. Ik denk aan voeding, leefgewoonte, bewegingspatroon, invloeden in het milieu als te weinig frisse lucht, stoffen in de atmosfeer, te weinig zuurstof, te veel of te weinig ozon ook.

Aan dit alles kan men reeds een groot deel van deze vaak voorkomende kwalen toeschrijven. Ga echter nog een stap verder en vraag u af, wat er in de moderne westerse wereld nog meer voorkomt. Het antwoord is stress, wat in feite niets anders wil zeggen, dan dat de moderne mens meer wil, meer probeert te zijn en meer probeert te doen, dan hij feitelijk kan.

Dit betekent een toenemend voorkomen van zenuwuitputting, het ontstaan van overgevoeligheden en bevordert, dat psychische problemen lichamelijk hun weerslag vinden. Dit laatste voert echter eerder tot reumatische pijnen en hartklachten dan tot afwijkingen van de lever enz.

In het westen is dit alles normaal geworden. Verder moet je rekening houden met het feit, dat de zon zich in een overgangperiode bevindt, zodat haar uitstraling enigszins van aard is veranderd in de laatste 20 jaren. Erg is dit niet, want de normale straling keert wel weer eens terug. Fataal is het dus zeker niet. Maar het betekent wel, dat door de veranderingen in stralingsverhoudingen het leven op aarde eveneens bepaalde wijzigingen zal ondergaan.

Om u een klein voorbeeld te geven van de samenhangen een voorbeeld van wat andere aard: De straling van de zon wordt iets sterker. De aarde krijgt hierdoor meer verdamping en een sterker wolkendek. Hierdoor wordt veel warmte weerkaatst en wordt de aarde in feite kouder. Een ijstijd zal dus vaak het gevolg zijn van een zon, die tijdelijk iets warmer wordt, niet doordat een zon kouder wordt.

Op het ogenblik is er sprake van een rust in bepaalde processen in de zon zelf. Dit heeft niets te maken met een ijstijd. Men zou, hetgeen gebeurt, met een deftige naam een trage deuteriumreactie kunnen noemen, waardoor bepaalde delen van de harde stralingen wat minder worden. Ook dit heeft op de mensen enige invloed.

Mensen, die in een natuurlijk milieu leven en een normaal voedingspatroon kennen, zullen hierdoor scherper reageren, zich beter gevoelen en activer zijn. Mensen, die in een afgesloten kunstmatig milieu leven, zoals de doorsnee westerling, zal hierdoor echter niet tot een voldoende aanpassing komen en lichamelijke en psychische spanningen opbouwen, die kunnen voeren tot lichamelijke bezwaren. Is dit voldoende?

x Hoe staat de Orde tegenover de boeken van Jozef Rulofs?

Bestaat de mogelijkheid, dat je door het lezen van deze boeken geestelijk wordt opgetrokken?

- Hoe ik er tegenover sta? Mijn persoonlijke mening dus? Het zijn boeken, die het lezen waard zijn, wanneer je je wilt informeren over de belevingsmogelijkheden, denkwijzen enz., die ook in de geest bestaan.

Aan de andere kant ben ik er van overtuigd, dat Jensef bepaalde zaken wel heel eenzijdig belicht en dat in sommige gevallen de wens in de plaats van het feit is gezet. Wat betekent, dat je op de juistheid van de inhoud niet 100% aan kunt. Maar ja, dat kun je bij de bijbellook niet, tenminste niet, zoals de gelovigen proberen deze te interpreteren.

Ik zou zeggen, dat je je inderdaad aan deze werken wel geestelijk op kunt trekken. Het werk van Rulofs is van groot belang geweest - met uitzonderingen van een periode van twee jaren, waarin hij te zeer probeerde zichzelf te zijn met alle gevolgen van dien. Hij heeft zeer veel goeds gepresteerd, zeer veel geestelijke wijsheden en waarden overgebracht. Indien je uitgaat van de moraal en levenshouding, die in het geheel verborgen ligt, kun je volgens mij inderdaad ook geestelijk een heel stuk verder komen. Kommentaar?

x Wat is nu eigenlijk een pyramide, een praalgraf, of iets anders? Hadden de egyptenaren er een bedoeling mee, b.v. een wetenschappelijke?

- Kort geleden hebben wij een gehele avond aan dit onderwerp gewijd. Het zal u duidelijk zijn, dat ik alles daarvan niet in een kort bestek kan herhalen. Maar kort - en wat onvolledig-gezegd : De egyptische pyramiden waren oorspronkelijk graven. Zij zijn op hun beurt afgeleid van oude tempels, die al lang voor de bloei van Egypte elders werden gebouwd. Hierin " woonden de goden". Koningen van Egypte werden als goden beschouwd.

Voorbeelden van dergelijke tempeltorens kun je overal op aarde vinden, van de zigguraths van Babylon tot de tempeltoren van Mexico toe.

Een wetenschappelijke bedoeling- volgens de waarden van die dagen - speelde inderdaad een rol bij de bouw van de grote pyramide van Kefren. Hier heeft men geprobeerd zijn kennis van de kosmos en de hemelruimte zodanig in het bouwwerk te vervlechten, dat hierdoor bepaalde fenomenen konden worden opgeroepen en een aantal andere fenomenen konden worden waargenomen, zoals de stand van planeten overdag.

Ten laatste vindt men de mogelijkheid een brandpunt van kosmische krachten te scheppen, wat weer voor inwijdingen e.d. gebruikt kan worden.

Oorspronkelijk werd echter het geheel opgezet en aangeduid als koningsgraf, ook al hebben de bouwers reeds in het begin een nevenbedoeling gekoesterd en hebben zij hun plannen ook door kunnen zetten. Indien u zich realiseert, dat er enige generaties voorbijgaan, voor een dergelijk werk voltooid wordt, zal u duidelijk zijn, dat men inderdaad de kans had een dergelijke misleiding te plegen. Voldoende?

x Wat houdt de groote konjunctie in, die in 1982 wordt verwacht? Houdt dit verband met de perioden van witlicht, zoals o.m. voor de laatste kerst optrad?

- Niet direct. Het z.g. witte licht is een geestelijk- kos-
mische invloed. Het samenvallen van vele astrologische aspec-
ten echter hangt eerder af van de stand van de planeten.

U moet hierbij rekening houden met het feit, dat het vlak
van de verschillende planeetbanen afwijkt, evenals de omloop-
tijden, zodat het maar heel zelden voor zal komen, dat alle
planeten als vanuit een enkel vlak in werken op de aarde.

Deze konstellatie betekent voor de mensheid een grote
beproeving en impliceert in feite, dat de mensheid, wanneer
zij oorlog weet te vermijden, rond die tijd een nieuwe era
van ontwikkeling binnengaat. Wanneer zij echter reeds voor-
dien tot oorlog zou komen - een gevaar hiervoor bestaat o.m.
in 1981 - dan is de kans erg groot, dat de mensheid terugvalt
en opnieuw moet beginnen, zoals reeds enkele malen in de ge-
schiedenis van de mensen het geval is geweest.

Wat heel erg kort was, maar naar ik hoop toch voldoende.

x De hr. Seeberg wees op een congres er op, dat er sprake
is van bepaalde golfwerkingen en trillingen. Dit zou een inter-
actie geven tussen vormen, zodat de ene vorm de ander beïnvloedt
door vibraties. Dit zou betekenen, dat elke daad en elke
gedachte ook anderen kan beïnvloeden. Dat zou een grote ver-
antwoordelijkheid met zich brengen. Hoe staat u daar tegenover?

- Ik zou zeggen, dat dit normaal is. Wanneer je allen deel
bent van één organisme - en als zodanig moet u het gehele
zonnestelsel en alle leven daarin toch wel beschouwen binnen
de kosmos - dan is het normaal, dat de cellen onderling elkaar
beïnvloeden, ook al zullen zij hun eigen functie blijven
bekhouden.

Ik meen niet, dat men dit feit als een grote verantwoorde-
lijkheid moet beschouwen. Het is nu eenmaal zo. Aan de andere
kant is het duidelijk, dat elke mens de andere mensen beïn-
vloedt, terwijl ook mineralen, planten en dieren elkaar en de
mensen kunnen beïnvloeden.

In de praktijk kun je stellen: In alles, waarin een
levensbeginsel aanwezig is, bestaat ook uitstraling of een au-
ra. Deze zal gemeenlijk uiteenvallen in verschillende lagen,
die elk eigen trillingen en golven van kracht kunnen uitzenden.

Elke aura, die getroffen wordt door de trillingen uit een
andere aura, zal daarop danwel moeten reageren danwel dezen
moeten absorberen. In alle gevallen betekent dit, dat, wanneer
een uitstraling bij een persoon bestaat, hij hierdoor ook
anderen tot reageren of absorberen - verwerken - dwingt. Maar
deze reactie is geen bewuste reactie, terwijl bewuste gedach-
ten een dergelijke reactie nooit bewust kunnen veroorzaken en
bepalen. Het onderbewustzijn bepaalt n.l. een groot deel van
de uitstralingen, trillingen en krachten, die men uitstraalt.

Indien u zich verantwoordelijk wilt gevoelen voor al die
dingen, waarvan u de aard, het wezen en de oorzaak niet of
slechts tendele bewust kunt beseffen, moogt u dit voor mij
doen. Maar mij lijkt dit toch wel wat overdreven. Voldoende?

x Ik werk met een homeopathisch middel, dat hormonaal
werkt. Welke adviezen zoudt u mij kunnen geven?

- Zoals u mogelijk weet, mag ik op persoonlijke vragen niet
ingaan. Algemeen gesteld echter: Wanneer wij een hormonale
beïnvloeding scheppen, krijgen wij een beïnvloeding van het

gehele organisme inclusief de hersenen door veranderingen in het interne evenwicht.

Dit kan voeren tot een veranderen van denkwijze, leefwijze en in sommige gevallen een toename, in andere gevallen een verdwijnen van zedelijke normen en het besef daarvoor teweeg brengen.

Wanneer je met dergelijke preparaten werkt is het duidelijk, dat je hiermede een grote verantwoordelijkheid op je laadt.

Kanker reageert positief. Wanneer je echter bij kankerpatiënten een positief resultaat verkrijgt, moet je je toch wel realiseren, dat een dergelijke behandeling langdurig zal zijn en bijna zeker een blijvende persoonlijkheidsverandering met zich zal brengen.

Of een dergelijke verandering ook aanvaardbaar zal zijn, kun je eerst zeggen, wanneer zij plaats heeft gevonden, omdat zij bij een ieder anders uit kan vallen. Je neemt dus een risico t.a.v. de persoonlijkheid.

Aan de andere kant is kanker een gevolg van celkernbeschadiging, waardoor celwoekering ontstaat. Wanneer je de omringende cellen nu met voldoende energie kunt laden, ontstaat een inkapseling van de kanker, is er een verminderde mogelijkheid tot uitzaaiing en kan een stilstand van de ziekte bereikt worden, die echter eerst na een aantal jaren gepaard kan gaan met een werkelijk verdwijnen uit het lichaam van alle aangetaste cellen. Er is dus in vele gevallen wel een mogelijkheid, volledige genezing te bereiken.

Maar een dergelijke genezing kan ook langs andere wegen bereikt worden, mits de ziekte tijdig erkend wordt. In ver gevordere stadia ligt de zaak anders. Dan kunt u met het door u bedoelde middel wel een vertraging van het proces tot stand brengen, maar blijft het vraagwaardig, of u een werkelijke stilstand als omschreven nog kunt bereiken.

Het gebruik van een dergelijk middel eist dus, zoals ook het ondergaan van b.v. een operatie, een beslissing. Wil je die beslissing juist kunnen nemen, dan moet je weten, wat de kans, wat het risico is. M.i. moet elke mens eerst weten, waaraan hij begint voor hij pijnlijke en riskante operaties aanvaardt, of met persoonlijkheidsverandering dreigende medicaties aanvaardt. Ook bij bestralingen e.d. moet men in feite ook als leek eerst weten, wat het mogelijke resultaat is en wat de gevaren zijn. Men moet de mogelijkheid hebben, zelf alles te overwegen en zonder dwingende beïnvloedingen van buitenaf tot een besluit te komen.

Ik ben van mening, dat de mens het recht heeft, over zijn eigen leven, zowel als over de risico's, die hij wil lopen, te beslissen. Dit zou ook gelden voor het door u bedoelde geneesmiddel, zodat voor dit langduriger wordt toegepast de mensen gewezen moeten worden op de mogelijkheid, dat hierdoor veranderingen in gedrag en persoonlijkheidsuiting kunnen ontstaan. Voldoende?

x   Denkt u, dat de 27 mc gelegaliseerd zal worden en hoelang zal dit duren?

-        Dat deze band spoedig vrij wordt, lijkt mij niet mogelijk.

en het zal langer duren, dan u prettig vindt. Men zal een vergunningensysteem en examens hanteren, om het geheel onder controle te krijgen.

Waarom? Omdat elke regering er belang bij heeft de communicatiemogelijkheden zoveel mogelijk te controleren of zelfs geheel in eigen hand te houden, er voor te zorgen, dat wapens alleen bij handhavers van het bewind te vinden zijn en door controle een zekere indoctrinatiemogelijkheid te behouden t.a.v. de burgers.

De 27 mc tast dit streven niet bepaald duidelijk aan, maar maakt het mogelijk, dat een niet te controleren communicatienet ontstaat, waarbij men, zonder voor konsekwenties te vrezen, bepaalde denkbeelden naar anderen uit kan stralen.

Verder dient rekening gehouden worden met het feit, dat een onbeperkt en vrij gebruik van de 27 mc band storing betekent voor andere, reeds bestaande communicatiemogelijkheden en kontakten.

Op grond van dit alles meen ik, dat van een werkelijke vrije legalisatie van de 27mc band geen sprake zal zijn. Wel zal men, gezien de bestaande situatie, onder nogal stringente voorwaarden voorlopige vergunningen verlenen aan mensen, die onder controle te brengen zijn en bepaalde verplichtingen willen aanvaarden. Proeven van bekwaamheid zal men mogelijk ook eisen, maar in alle gevallen zal het gaan om tijdelijke toestemmingen, om vergunningen, die op elk ogenblik, en zonder opgave van redenen zelfs, terug kunnen worden genomen.

En zou er ergens een ongewenste toestand ontstaan, dan vrees ik, dat men niet alleen deze communicaties zal verbieden, maar ook onmiddellijk alle geregistreeerde "bakkies" in beslag zal nemen.

x Wat voor invloed heeft volgens u een film als Close encounter? Indien u deze film gezien hebt, wat vond u er van?

- Het spijt mij zeer, maar bij ons kijken wij niet naar films en ook naar t.v. kijk ik nooit. Ik spaar mij die verveling.

Wat de invloed van een dergelijke film op de mensen is? Dat hangt volgens mij sterk af van de suggestabiliteit van de mensen en ik meen niet, dat er een groot verschil valt te konstaten tussen de door u genoemde draaiprent en andere meesterwerken als de 10 Geboden, Ben Hur, de Peetvader, Het Duivelsjong en hoe dergelijke gewrochten nog meer mogen heten.

Films stellen bepaalde mogelijkheden, die er wel zouden kunnen zijn, maar zo als getoond niet bestaan, om hierdoor de mensen in staat te stellen heerlijk te griezelen, zich opgenomen te voelen in een mysterie of drama, zonder dat dit voor hen enig risico of konsekwentie met zich brengt. Dat is het enige, wat ik hierop kan zeggen.

Wel wil ik hieraan toevoegen, dat ik, zover ik iets van film weet - en veel is dit niet - meen, dat een dergelijk werk alleen verantwoord kan heten, wanneer het als kunst waarde heeft en daarnaast een ontspannende en amuserende waarde bezit. Indien aan die voorwaarden niet wordt voldaan, lijkt mij de film een product, dat nog erger is dan patat frites ...

x Wat zijn de achtergronden van de olieramp aan de franse kust? Er werd gezegd, dat de mentaliteit van de zeeuwen eens bij de ramp in Zeeland mede een factor is geweest.

- In dit geval meen ik niet, dat je de mentaliteit in de omgeving als belangrijkste oorzaak kunt noemen. Wel moet je volgens mij zeggen - en dat geldt zeker niet alleen voor die olieramp - dat de mensheid de laatste tijd meer en meer is uitgegaan van het standpunt, dat je grote risico's best kunt nemen, omdat er toch wel niets zal gebeuren.

Hierdoor neemt men steeds weer bepaalde voorzorgen niet en doet dingen, waarvan men wel weet, dat zij in feite onjuist zijn, omdat die kommercieel een voordeel brengen. Het resultaat is, dat er over de gehele wereld, en niet alleen voor de franse kust, rampen gebeuren, waarbij gevaarlijke chemicaliën, olieproducten e.d. betrokken zijn.

Voor mij is de oorzaak hiervoor duidelijk ook gelegen in de mentaliteit van de mensen, die het gevaar niet meer zien en misschien daartegenover ook het denken van mensen, die de gevaren steeds weer overdrijven.

Deze mentaliteit zal volgens mij ook aansprakelijk moeten worden gesteld voor enkele grote ongelukken met atoomenergie. Maar dat ligt verder weg dan het lopende jaar, zodat u daarmee voorlopig nog geen rekening behoeft te houden. Voldoende?

x Kunnen de geheimen van de pyramiden niet worden gevraagd aan de bouwers er van, zover zij nu in de geest leven?

- U zoudt het kunnen proberen. Wij hebben op het ogenblik zo iemand niet voorradig en zijn voorlopig uitverkocht. Maar als zo iemand weer bij ons binnen komt, zal ik met alle genoegen aan u denken....

x Waar komt in vele godsdiensten toch de verering van de maagdelijkheid vandaan? Gelijkzeitig eert men het grote gezin als gode zeer welgevallig... Daar klopt iets niet...

- In de vraagstelling klopt ook iets niet. U stelt n.l. dat overal de verering van de maagdelijkheid zo groot is. Dat is zeker niet waar. Wel wordt aan maagdelijkheid een bepaalde magische kracht toegekend. En dat is weer begrijpelijk, wanneer u zich realiseert, hoe in de periode van adolescentie vele mensen paranormale gaven demonstreren, zoals "poltergeist-verschijnselen"! Dit vermogen werd aan maagden in versterkte mate toegekend.

In de christelijke godsdiensten, in tegenstelling tot de meeste andere godsdiensten, speelt de maagdelijkheid inderdaar een heel belangrijke rol en wordt zij verheerlijkt. Maar dit lijkt mij eerder te wijten aan het feit, dat men sexualiteit verbonden heeft met schuldgevoelens en zondeval, hierdoor een ieder, die direct bij de godsfiguur betrokken was, van deze schuld vrij pleitende. Dientengevolge de maagdelijke ontvangst van Maria, daar immers Jezus niet in en door zonde geboren kon zijn.

Anders ligt het met de geboorte: wij horen vaak en in vele verschillende godsdiensten en sekten, dat bepaalde heiligen, leermeesters e.d. geboren worden onder exceptionele omstandigheden.

De geboorte schijnt b.v. altijd plaats te vinden in de vrije natuur of in een stal, altans in een zeer eenvoudige omgeving, dus niet in een rijke woning, een paleis, of hotel, ook al zijn de ouders rijk of zelfs vorsten.

Verder wordt er altijd gesproken over lichtverschijnselen en vaak over een geur, een "welriekendheid". Dit laatste komt toevallig niet voor in de erkende evangeliën, maar in enkele apocriefen wordt hierop wel gezinspeeld. Volgens mij gaat het hier om een geestelijke beïnvloeding, die men probeert uit te drukken door te verwijzen naar stoffelijke effecten.

Verder zou ik hieraan toe willen voegen, dat de moeder als zodanig altijd wel vereerd werd en dat zelfs onder de oudste bekende goden een moederfiguur altijd een belangrijke, of zelfs de voornaamste rol speelt. Verder blijkt in bijna elk primitief geloof niet de maagd, maar de moeder een belangrijke rol te spelen. De maagdelijkheid blijkt echter wel van groot belang, wanneer de vrouw in kwestie aan een god geofferd wordt.

In de islam wordt maagdelijkheid eveneens niet in het bijzonder vereerd of op prijs gesteld. In het boeddhisme is maagdelijkheid niet van bijzondere betekenis, wel kuisheid als beheersing van het eigen ik en de lusten van de wereld.

In het hindoeïsme blijkt maagdelijkheid bij bepaalde rituelen wel belangrijk te zijn, maar zeker niet zonder meer altijd als juist, goed of zelfs heilig beschouwd te worden.

Er zijn zelfs heel wat volkeren, waarbij de maagdelijkheid bij meisjes, die tot rijpheid komen, ritueel ongedaan gemaakt wordt, waarbij het maagdevlies kunstmatig of op meer natuurlijke wijze ritueel gepenetreed wordt. Eerst hiermede wordt de jonge vrouw als zodanig toegelaten tot de gemeenschap. Ik meen dus, dat het door u gestelde niet bepaald juist is.

Wat betreft de nadruk op de grote familie als gode zeer welgevallig: De familie op zich is een belangrijke bouwsteen in bijna elke sociale opzet. Wie de familie beheerst, beheerst de opvoeding van de kinderen en daarmee ook de mentaliteit en levensbenadering van het nageslacht. In deze tijd kan ik mij best voorstellen, dat bepaalde religies de nadruk leggen op een talrijk nageslacht, plus een religieuze opvoeding daarvan met in het achterhoofd: dat zijn voor ons zoveel zieltjes meer in de toekomst.

Daarnaast realiseer ik mij, dat in vele landen, waar geen aow, ww, enz. bestaan, de kinderen in feite voor de ouders moeten zorgen, terwijl de kindersterfte groter is. In deze omstandigheden is het verwekken van een talrijk nageslacht voor de ouders erg belangrijk en betekent zo iets als het vormen van een pensioenregeling,, het vinden van zekerheid, wanneer men oud wordt.

Ook een sterk binding van alle familieleden onderling is voor bepaalde gemeenschappen van heel groot belang: hierdoor zal men tegenover de buitenwereld immers als eenheid op kunnen treden en zo eigen voorrechten kunnen verdedigen en handhaven of rechten gemakkelijker van anderen kunnen verkrijgen.

Het is duidelijk, dat kindertal sociaal belangrijk was en soms nog is. Wanneer u hoort, dat degene, die geen kinderen heeft, door God gestraft wordt, moet u hieraan denken en beseffen, dat deze opvatting in feite is overgenomen uit het

judeïsme. En hier was een groter gezin en het hebben van erf - genamen van groot belang, omdat men hierdoor zijn bezit kon handhaven enz. en sterker stond tegenover een anders denkende omgeving.

Grote gezinnen betekenen veel mensen en dit betekent weer macht. Macht, die men soms wel heel erg wreed gebruikte, zoals bij het uitmoorden van de oorspronkelijke bewoners van Kanäan, toen dit voor het eerst door de stammen van Israel werd bezet.

Overigens een feit, dat schijnbaar wordt vergeten door degenen, die beweren dat dit land hen door God geschonken is, zodat zij er zonder meer en geheel recht op hebben. Waarmede ik overigens geen oordeel wil vellen, maar alleen duidelijk wil maken, hoe uitbreiding van de stam in het verleden een grote en vaak beslissende rol heeft gespeeld.

Kortom: in een overbevolkte wereld heerst vaak nog een opvatting omtrent veel nageslacht, die in feite stamt uit een wereld, waarin een veel kleinere bevolking zich alleen kon handhaven door een voortdurende uitbreiding van aantallen, die de kans gaven een steeds komplexere samenleving in stand te houden en het volk zo grotere mogelijkheden verschafte. Is dit voldoende?

x De schakel tussen de apen en de mensachtigen is tot op heden nog niet gevonden. Zouden een of meer op mensen gelijkende buitenaardse rassen door kruising dit laatste deel van de fysieke ontwikkeling van de mensheid door kruising voltooid kunnen hebben?

- Alles is natuurlijk mogelijk. Er zijn heel wat legenden, waarin wezens, die niet van uw aarde stammen, zich met de " dochteren der aarde " intens hebben bezig gehouden. Zelfs bepaalde engelen zouden " zijn ingegaan tot de dochteren der aarde", waaruit blijkt, dat de hemel ook niet alles is.

Verhalen van deze strekking vinden wij o.m. ook in bepaalde maya-overleveringen, op de Fidji's en nog andere plaatsen. Er zou dus reden zijn om aan te nemen, dat iets dergelijks gebeurd kan zijn.

Maar waarom moet de mens nu direct van de apen afstammen? waarom zou men niet eerder kijken naar alle veranderingen van omstandigheden op aarde en de getuigenissen daarvoor, die men zelfs nu nog in de bodem kan aantreffen? Dan zou men tot de konklusie moeten komen, dat de apen een andere tak van evolutie vormen, maar met de mensen een zelfde voorvader gemeen hebben.

Gaat men hier van uit, dan vallen er geen tussentrappen weg, maar hebben wij te maken met voorvaderen, die wel enige eigenschappen van de mens en de aap schijnen te bezitten, maar die heel goed de voorvaderen geweest kunnen zijn van zowel de mens als de aap.

Indien men zich verder realiseert, dat homo sapiens vooraf is gegaan door en soms tijden lang gelijktijdig leefde met andere mensrassen wordt duidelijk, dat wij steeds weer met kleinere veranderingen te maken hebben. niet met plotselinge wijzigingen. Er leven nu nog mensen, die tot oudere rassen behoren op aarde. Denk eens aan de negrito's.

Oudere menstypen blijken wel dichter bij de aap te staan en alleen in schedelinhoud en kleine details van bouw van de gevonden oudste aaptypen te verschillen. Neem aan, dat zij met die apen tesamen eenzelfde voorvader hebben, en er is opeens geen missing link meer.

Alleen wanneer men probeert een band te leggen op grond van rechte afstamming tussen de apen, zoals men die nu kent en oude menstypen - b.v. homo pekingsiensis - blijkt geen volledige overbrugging te vinden. Gaat men echter uit van de gemeenschappelijke voorvader, zonder te trachten apen en mensen verder in lijnrechte afstamming met elkander te verbinden, zo past alles opeens veel beter.

Men heeft een bewijisvoering hiervoor wel eens geprobeerd te geven, maar die werd door de kerken als anathema beschouwd en door de darwinisten weggelachen.

x In Siberie en Alaska zijn vele resten van dieren gevonden als b.v. mammoeten, die er op wijzen, dat deze dieren door een plotselinge klimaatsverandering van warm naar koud verrast moeten zijn. Wat was de oorzaak daarvan?

- Het invangen van uw huidige maan. Deze had oorspronkelijk een eigen omloopbaan rond de zon. Het gevolg hiervan was een kantelen van de aardas en wel tijdens een periode van hoge zonnenergie en dus zeer bedekte hemel.

Het gevolg was grote neerslag, terwijl gelijktijdig een scherpe verandering van temperatuur ontstond, omdat de zon opeens haar felste krachten aan andere delen van de wereld, vooral het zuidelijke halfrond gaf.

Op het noordelijke halfrond viel opeens een felle winterkou in, waarbij gebieden, waar de temperatuur voordien nog 28°C boven nul was, in enkele dagen afkoelden tot rond - 40°C. De afkoeling was binnen 48 uren zo groot, dat de dieren hierdoor bevangen werden en vervolgens door de neerslag werden bedekt, zo zij al niet weg probeerden te vluchten en in moerasgebieden verzinkende werden bevroren. Restanten zijn ook later door veranderende omstandigheden alsnog verzonken, maar dezen zijn niet meer "kompleet". Hopelijk is u dit in 't kort voldoende. Ik moet mijn antwoorden nu eenmaal in lengte beperken.

x De laatste tijd wordt nogal veel gepubliceerd over pedofilie, sex tussen volwassenen en kinderen dus. Wat is uw mening?

- Sexualiteit is niet sexe of door leeftijd bepaald. M.a.w. liefdegevoelens en de lichamelijke uitdrukking daarvan kunnen zowel in de eigen sexe als t.a.v. de andere sexe bestaan en ook leeftijdsverschillen zijn hierbij niet van belang.

Er zijn culturen, waarin ook de liefde tot het kind mede sexueel wordt uitgedrukt. Er zijn zelfs beschavingen geweest, waarin het de taak van de moeder was haar zoons, de taak van de vader om zijn dochters op jeugdige leeftijd in te wijden in alle aspecten van de sexualiteit. Zover bekend heeft dit bij de betrokkenen geen bijzondere psychische trauma's e.d. veroorzaakt.

Kennelijk spelen maatschappelijke opvattingen hier dus

een overheersende rol. Volgens mij zal men altijd bij zijn benadering van dergelijke vormen van sexualiteit moeten uitgaan van de in een gemeenschap overheersende mores.

Volgens meer betekent dit voor uw maatschappij, dat pedofilie, gemeenschap met kinderen, niet zonder meer toelaatbaar kan worden geacht en wel om de volgende redenen:

Aan dergelijke kontakten is een sociaal odium verbonden. Het niet aanvaard zijn van dergelijke kontakten kan zowel terugslaan op de ervaringen van het kind zelf, als ook een maatschappelijke uitstoting, verwerping, van alle betrokkenen ten gevolge hebben. Vergeet niet, dat meer dan het gebeuren zelf het kind getekend zal worden door de ervaringen, die het met betrekking tot het contact later vanuit de buitenwereld zal opdoen.

Ik meen, dat dit het belangrijkste is, niet het contact op zichzelf. Het is bekend, dat heel wat beschavingen jonge kinderen als vanzelfspreken als schandknapen e.d. deed dienen. Dit betekende gemeenlijk een verhoging in maatschappelijke rang. De omgang met zeer jonge kinderen - in een geval zelfs met meisjes van 6 à 7 jaren oud - werd als normaal beschouwd en dus ook door de kinderen zelf als een uitverkoren zijn en normaal in betekenis gewinnen ervaren. Zij zijn dan ook door hun belevingen psychisch op geen enkele wijze gekrenkt of veranderd.

In uw maatschappij liggen de toestanden anders. Zolang deze gemeenschap haar opvattingen niet wijzigt, zal men rekening moeten houden met het maatschappelijke odium, dat niet alleen de volwassenen, maar wel degelijk ook de kinderen - of hun aandeel in het contact vrijwillig was of niet - hierdoor in feite buiten de gemeenschap plaatst. Voldoende?

x Hoe stellen de grote godsdiensten zich op in zake sex en waardoor juist zo?

- Ik heb deze vraag reeds deels beantwoord. Maar de meeste godsdiensten stellen zich zo op, dat sexualiteit op aarde aan regels en beperkingen gebonden wordt, opdat men later in een hiernamaals alle genietingen zal kunnen ervaren.

Mag ik u herinneren aan het vaak vrouwelijke uiterlijk van afgebeelde engelen.? En het woord houri - dat niets met een sexclub heeft te maken, maar wel de dames, de dienaressen aanduidt, die men in de hemel van de moslims meende aan te zullen treffen. Zij waren in feite ook vrouwen of op vrouwen gelijkende wezens, die ter beschikking van de mannen zouden staan. Want volgens de eerste gelovigen waren het immers alleen mannen, die naar de hemel gingen?

Realiseer u, dat het beperken van de mogelijkheden tot sexuele beleving gelijktijdig betekent, dat men een vervangende reeks gevoelens opbouwt. Dit kan zeer juist zijn, wanneer het, zoals bij Zen, bewust gebeurt om zo de energie, die normaal in deze kontakten verbruikt wordt, om te vormen tot geestelijk bruikbare kracht.

Mogelijk heeft men in de godsdiensten dit oorspronkelijk wel beseft, maar langzaam maar zeker werd het beperken van

sexualiteit eerder gezien als een mogelijkheid de gelovigen sterker aan het geloof te binden. Wie spreekt over een godsdienst, spreekt niet in de eerste plaats over een geloof, een leer, maar over een machtsinstrument. Wat natuurlijk niet hardopgezegd mag worden, maar toch de waarheid is.

Op het ogenblik, dat je mensen iets, juist of niet, laat geloven en hen vervolgens namens God geboden op gaat leggen, zonder je ooit ook maar af te vragen, of zijzelf dit aankunnen, innerlijk kunnen verwerken, of als juist kunnen erkennen, ontstaat een dwangsituatie - dreigen met de hel b.v. - waardoor de mensen zich steeds meer zondig gaan gevoelen en dus zich meer aan de kerk gebonden voelen, die zegt hen te kunnen helpen om vergeving enz. te krijgen.

Hoe meer wetten je maakt, hoe meer overtredingen er voor zullen komen en hoe sterker de invloed, die uitgaat van stellingen als: je zonden zullen je vergeven worden, wanneer je maar berouw hebt en trouw bent aan de leer.

Trouwens, het afkopen van zonden door offers te brengen is zo menselijk, dat het al ouder is dan de weg naar Rome. Maar het afkopen van schuld door middel van offers en het verwerven van gunsten door middel van offers betekent niet alleen macht, maar ook inkomen en zelfs rijkdom voor de tempel.

Realiseer u, hoe machtig een dergelijke godsdienst al was in b.v. Egypte, waar de priester van Ammon zo sterk stonden, dat zij in feite meer te zeggen hadden dan de Farao zelf, ook al lieten zij dit niet te zeer naar buiten toe blijken. Dan kunt u zich misschien ook realiseren, dat georganiseerde godsdiensten in feite grotere of kleinere rijken zijn, die hun macht baseren op het afdwingen van onderwerping bij de gelovigen. Wat neer komt op een steeds meer beheersen van de daden, gedachten, gewoonten, mentaliteit van alle gelovigen.

Daarbij en daardoor kunnen godsdiensten de mensen ongetwijfeld veel goeds brengen. Maar gelijktijdig beperken zij hen in hun vrijheid van denken en beleven. En deze vrijheidsbeperking, die vaak sexualiteit, spijzen e.d. omvatte, gaf een zodanige invloed aan de verkondigers van het geloof in het dagelijkse leven, dat zij ongemerkt tot de werkelijke machthebbers werden. Iets, wat vele vrome verkondigers, ook al beseffen zij dit mogelijk niet bewust, mede begeren als loon voor hun werken. Is dit voldoende?

x   Waarom dan in Azië een zo grote vrijheid, ook voor de seksuele minderheden?

-       In feite is deze vraag reeds beantwoord. Elke maatschappij en gemeenschap heeft een eigen structuur. Naarmate sexualiteit machtsmiddel wordt, zal er minder vrije belevingsmogelijkheid zijn voor de mensen. In een kaste-maatschappij, waar bovendien de meerderheid met geweld beheerst kan worden, is er geen behoefte aan een beheersing van die sexualiteit. Zeker niet, wanneer je geloof is gebaseerd op inkarnatie na inkarnatie. Maar in China liggen de zaken al heel anders en wordt sexualiteit zoveel mogelijk onderdrukt, om zo een binding aan het systeem te scheppen.

Zowel vrijheid van als beheersing van sexualiteit zijn machtsmiddelen. In Rusland b.v. was kort na de grote revolutie

sexuele vrijheid iets, wat werd gepropageerd. Huwelijk en scheiding werden administratieve zaken, die eenzijdig konden worden opgelost of aangegaan. Dit paste natuurlijk beter bij een revolutionaire opzet, waarbij een binding door het gezin aan een bepaalde plaats en het hebben van persoonlijke verplichtingen een hinderpaal kunnen vormen. Het werk, de taak, was het werkelijk belangrijke. Men ging zelfs zover, dat men met alle middelen probeerde aan te moedigen, dat collega's in de arbeid ook met elkaar naar bed gingen.

Op het ogenblik, dat de maatschappij een vastere vorm kreeg en de vrijheid van leven van de revolutionair een gevaar begon te vormen voor het systeem, veranderende zeden en werd de sexuele moraal strikter, huwelijken kregen de nadruk, scheidingen werden moeilijker gemaakt, buitenechtelijk verkeer werd officieel afgekeurd. Op het ogenblik is in dit land het gezin weer opnieuw de bouwsteen, waarop de macht van het systeem berust.

Wat nu hopelijk voldoende duidelijk is. Dit was Tante Alida met sexuele voorlichting. Laat ons overgaan naar andere onderwerpen indien mogelijk.

Ik zie, dat er geen vragen meer zijn. Wel, ik heb een nogal gemengd aantal vragen voor u beantwoord. Twee slechts wees ik geheel af, in het eerste geval, omdat het mij niet mogelijk was op korte termijn voldoende juiste gegevens te verkrijgen, in het tweede geval, omdat ik dan een te persoonlijk antwoord had moeten geven. En zoals u weet, mag ik mij, krachtens een door onze orde gemaakte afspraak, niet op te persoonlijk terrein wagen.

Hiermede is het eerste deel van deze avond ten einde. Ik hoop, dat u zo hier en daar in mijn antwoorden toch iets hebt gevonden, wat voor u van belang kan zijn. Dank voor uw aandacht en verder een goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Het is mij een genoegen in uw midden te mogen vertoeven. Indien u nog vragen naar voren wilt brengen, kunt u dit doen, u kunt ook een onderwerp stellen.

x U stelde, dat sex met kinderen op zich voor de kinderen niet schadelijk behoeft te zijn, maar gezien de structuur van de maatschappij moeilijkheden geeft. Uw voorganger dan. Ik was in een kommune, waar het alles wel wat vrijer was, ook met de kinderen. Maar dit is een maatschappij binnen de maatschappij. Is het ook hier bezwaarlijk?

- Zolang het kind alleen binnen dit kleine maatschappijtje kan verblijven, zou er geen bezwaar zijn. Maar helaas. Het kind zal vanuit dit kleine maatschappijtje toch ooit in die grote maatschappij terecht komen en dan toch weer met de daar geldende opvattingen, regels en denkwijzen gekonfronteerd worden.

M.i. impliceert dit, dat, ook wanneer de schade al niet

primair, kort na of tijdens het eerste contact op zal treden, hierdoor toch een vervreemding van de grote maatschappij en een daardoor geïnduceerd gevoel van schuld, misbruikt zijn e.d. geïnstigeerd kan worden. Wat volgens mij een bezwaar is en blijft.

Ik wil hieraan toevoegen, dat een kommune nooit feitelijk een maatschappijtje in de grote maatschappij vormt, maar slechts een kleine schuilhoek voor die maatschappij pleegt te vormen voor de leden daarvan, altans in het merendeel van de gevallen.

x   Misschien is het toch wel leuker voor de kinderen, om tenminste de eerste jaren wat meer ruimte te hebben gehad.

-        Ook dit ben ik helaas niet geheel met u eens. Ik zal proberen u duidelijk te maken waarom. Vroeger, in mijn tijd, moesten kinderen betrekkelijk jong reeds werken en verantwoordelijkheden dragen. In hun leven waren zij dan ook met elke nog zo kleine vooruitgang ook werkelijk en innerlijk tevreden.

In uw tijd heeft het kind wat dat betreft enorm veel ruimte meer gekregen. Indien ik goed geïnformeerd ben, gaat men in het onderwijs soms zelfs zover, dat men de prestatie in feite minder belangrijk acht dan het sociaal gedrag van het kind, maar wonderlijk genoeg met dit eindresultaat:

Kinderen, die menen de wereld te kunnen veroveren, die vol zitten van alles, wat zij hun recht noemen, zonder daar veel besef voor plichten tegenover te kunnen stellen. Zij eisen voor zich meer op, dan een volwassene vroeger na vele jaren werken kon bereiken, maar blijken geestelijk nog niet eens in staat te zijn om hun eigen broek op tijd dicht te maken.

Dat is het treurige van deze ontwikkeling. Een maatschappij, zoals de uwe, die ondanks alles gebaseerd is op prestatie, eist prestaties. Wanneer je een kind een vrijheid geeft, waarin prestatie of andere maatschappelijk belangrijke normen geen rol spelen, wordt het later opeens gekonfronteerd met een vreemde en volgens het kind onrechtvaardige wereld. Het leeft onder grote spanningen, kan deze vaak niet aan en zal dan wegvlugten in het protest van een a-sociaal gedrag of de dromen van drugs, met als eindresultaat, dat het kind, dankzij wat meer ruimte en vreugde in de jeugd, als mens mislukt en ongelukkig wordt.

Te weinig beseft men, dat de kindertijd binnen elke gemeenschap in feite een voorbereiding betekent op een volwaardig deel worden van die gemeenschap. Wat betekent, dat het geheel van de opvoeding gericht moet zijn op de eisen van de gemeenschap in de vorm, waarin zij nu - nog - bestaat.

Daar altijd weer een groot deel van de jongeren min of meer tegen het bestaande in verzet pleegt te komen, zal er in de gemeenschap dan sprake kunnen zijn van een langzame evolutie, die niemand onrecht doet.

Nu echter wensen de jongeren steeds meer een revolutie, terwijl zij niet of niet voldoende beschikken over de middelen om hun revolte ook tot een maatschappelijk aanvaardbaar feit te maken.

Hierdoor ontstaan dan problemen als rond Baader Meinhoff, de Rode Armee en dergelijke groepen. Ofschoon ik over deze

zaken niet volledig geïnformeerd ben, maken zij op mij de indruk van een tragedie der goede bedoelingen. Het is een drama, niet zozeer door hetgeen gebeurt- officiële instanties gebruiken immers onder omstandigheden vergelijkbare middelen - maar door de misvattingen, waarmee deze jongeren in de wereld zijn gekomen, door het leven en de opvoeding, die hen grotendeels de mogelijkheid ontnamen, zich in het bestaande dermate plooibaar te voegen en aan te passen, dat zij zo ondanks de bestaande structuren zichzelf waar konden maken.

Hierin schuilen dan ook mijn bezwaren tegen al, wat u impliceert. Het is natuurlijk leuk om te zeggen: dat hebben zij dan in ieder geval gehad. Maar de prijs voor het weinige, dat zij gehad hebben, is zo hoog, dat geen redelijk denkend mens die op zou willen brengen.

Hoe zoudt u reageren, wanneer ik u 14 dagen in luilekkerland zou laten leven onder het motto, dat heb je dan tenminste gehad, om u daarna voor de rest van het jaar zonder voedsel of water in de Sahara los te laten met het motto: zorg nu maar voor jezelf, je bent nu oud genoeg? Indien u niet na korte tijd zoudt ondergaan, zoudt u mij toch zeker de rest van uw leven blijven vervloeken, nietwaar?

Toch is dit in feite hetzelfde, wat gebeurt met kinderen, die je alle vrijheden geeft en alles zo prettig en aangenaam mogelijk maakt, zonder hen te konfronteren met de strijd en de frustraties, waaruit het leven van een doorsnee mens nu eenmaal is opgebouwd.

x onverstaanbaar.

- Ondanks de vele protesten wil ik hierop nog even ingaan. U stelt: Wat in de jeugd was, bestaat niet meer in de volwassenheid. U onderschat zo in zeer grote mate de betekenis van de eerste levensjaren voor het gehele leven.

Het karakter van de volwassene, een groot deel van zijn problematiek, zijn emotionele en andere moeilijkheden worden in feite reeds in hem gefixeerd in de eerste 7 tot 8 levensjaren. Het gedrag, de houding tegenover medemensen en gemeenschap wordt gemeenlijk in de eerste 12 levensjaren reeds zodanig vastgelegd, dat de uitingsmogelijkheden van het zo verworven gedragspatroon nog wel verschoven, maar niet meer in essentie veranderd kan worden. Deze toch ook op aarde wel degelijk bekende feiten ziet u schijnbaar over het hoofd.

Zijn er nog andere vragen?

x Ik heb gehoord, dat wij naar een nieuw tijdperk toegaan, aquarius, dat in ander soort leven geeft dan in de voorafgaande periode, waarschijnlijk niet zo agressief en technocratisch. Toch hoor ik vanavond sombere berichten over 1980 - 81. Is dat nu het einde van het wissentijdperk of het begin van aquarius?

- Deze tijd is een overgangperiode. U leeft in feite al in het aquariustijdperk. Maar u hebt nog af te rekenen met de ontwikkelingen, machten en gewoonten van Vissen, het voorgaande tijdperk.

Wat, vergelijkenderwijze gesproken, de mensheid in de situatie brengt van een meisje, dat nog met poppen speelt en toch al naar de jongens kijkt.

Wat impliceert, dat er in deze tijd vele en verwarrende

strijdigheden zijn. Een tijdperk, zoals het nu afgelopen, bestaat uit 3 perioden, die elk ongeveer 700 jaren omvatten. De eerste 700 jaar betekende b.v. een overgaan van het zuivere machtsbestuur naar een bestuur op grond van denkbeelden. De tweede 700 jaren brengen een verstoffelijking van die nieuwe denkbeelden, niet alleen door verandering van machtsverhoudingen, maar vooral ook door nieuwe benaderingen van alle problemen. In de derde 700 jaren zien wij dit alles dan uitkristalliseren, zodat de droombeelden van het verleden nu een werkelijkheid gaan vormen, waardoor de mens meer en meer beheerst wordt.

Het zal u duidelijk zijn, dat een staande technocratie, alleen maar omdat nu toevallig de tijd van aquarius aanbreekt, niet opeens verdwijnt en al haar instellingen ongedaan ziet maken. Maar zij zal in betekenis wel steeds meer veranderen.

Zelfs nu kunnen wij reeds konstateren, dat vele technische en theoretische experts zich meer en meer gaan ontwikkelen tot een soort praktische filosofen. Wat betekent, dat voor hen denkbeelden even belangrijk beginnen te worden als bewezen stellingen en denkbeelden.

Dit wijst naar een ombuiging in de ontwikkeling, waarbij het denken en innerlijke leven van de mens weer belangrijker gaat worden. Er valt ook steeds meer nadruk op occulte elementen, op het paranormale. De belangstelling daarvoor neemt niet alleen onder de gewone mensen, maar ook bij de grote gouvernementen steeds meer toe.

Grote regering van zeer belangrijke staten experimenteren op het ogenblik met helderziendheid in ruimte en tijd, de telepathische vermogens van de mens, telekinese, levenskracht. Dit maakt duidelijk, dat op het ogenblik zich, al valt het uiterlijk niet zo op, de ontwikkelingen zich in de richting bewegen, die ik de magische zou willen noemen.

Een mening van het zienlijke en onzienlijke krijgt steeds meer de aandacht, zeker wanneer men beseft, dat men door het gebruik van wilskracht, verinnerlijking en moderne instrumenten tot steeds betere resultaten zal komen.

Gezien hetgeen ik reeds stelde omtrent het vissentijdperk, zal u duidelijk zijn, dat de eerste 700 jaren in feite een algehele ombuiging in die richting zullen betekenen. Nu gaat het soms schijnbaar veel vlugger, maar er zijn heel wat mensen en instellingen, die op de duur niet meer mee kunnen komen.

Zij zijn zodanig verknocht aan b.v. hun wetenschap - die in feite vaak ook gebaseerd is op een soort geloof, al is het maar de stelling, dat hun voorgangers gelijk hadden. Want het is meerdere malen in de laatste 100 jaren voorgekomen, dat door geleerden van naam geheel verkeerde stellingen werden opgebouwd, omdat in het standaardwerk van hun grote voorgangers een druk of rekenfout was ingeslopen.

Het is duidelijk, dat mensen, die zo leven en denken, evenals degenen, die hun macht ontleen aan een materialistische instelling van de doorsnee mens, alles zullen doen wat in hun macht ligt, om de grotere veranderingen tegen te houden, zeker wanneer materiële pressiemiddelen het steeds meer moeten gaan afleggen tegen innerlijke kracht en menselijk denken.

Zoals het u duidelijk moet zijn, dat degenen, die hun macht en positie baseren op materieel geweld, alles zullen doen om degenen, die met geestelijk geweld trachten vrij te worden in hun bestrevingen, te frustreren. Het is duidelijk, dat velen eerder bereid zijn hun tegenstrevers en desnoods ook zichzelf te vernietigen, dan toe te geven, dat alles wat men gedaan heeft, bereikte, meent te betekenen, in feite reeds lang zinloos geworden is.

Dat is de grote moeilijkheid voor de mensheid in deze overgangperiode. En wanneer u dus dit alles in aanmerking neemt, zult u ook begrijpen, dat dit proces voorlopig eerder de tegenstellingen in de maatschappij en de wereld groter doet worden.

Vergeet overigens niet, dat kort voor het jaar nul de mensheid in een soortgelijke positie verkeerde. Neem alleen het grote verschil tussen de oude romeinen, die stoer en stoicijns hun weg gingen en de jongere romeinen met hun eigen inzichten in het leven. Zoals er een groot verschil was tussen het steeds ingewikkelder wordende stadsleven en het plattelandsleven, waaraan Rome eens zijn kracht en grootheid had ontleend. Want die steden kenden van alles, tot huisjesmakers, flatwoningen en flatneurosen - die toen anders heten, zo men hun bestaan al beseftte.

U ziet op het ogenblik een soortgelijke verschuiving van waarderingen en belangrijkheden. Deze kunt u konstateren. U zult verder zien, dat, ongeacht alle zelfzucht en materialisme van de laatste 2000 jaren, dat de mensen a.h.w. ingegrift is, steeds meer mensen reeds nu denken in vormen van medemenselijkheid, ook al aarzelen zij vaak nog hun innerlijk aanvoelen en denken geheel in de praktijk om te zetten.

Wat volgens mij wel duidelijk maakt, dat er een verandering gaande is. Maar hoe kan een dergelijke verandering zich voltrekken zonder strijd? Zoals ook het denkbeeld, dat aquarius vrede zal brengen, niet geheel juist kan zijn. Meer broederschap onder de mensen, dat is mogelijk. Maar zeker zal er ook strijd blijven bestaan, ook al wordt dit mogelijk enige tijd voornamelijk een strijd van denkbeelden, een strijd om uit het tot dan toe bereikte iets te maken, dat ook menselijk goed is.

Daar de meningen van mensen zullen blijven verschillen, zal een dergelijke strijd en de daarmee toch steeds weer bij velen gepaardgaande agressiviteit zeker voortleven. Hoe sterk meningen kunnen verschillen, toont u op het ogenblik uw eigen land. Dat er bespaard moet worden, daarover is men het wel eens, maar men kan zeer agressief worden, wanneer men strijdt over de vraag, of dit nu op een uilige dan wel een achterlijke wijze zal geschieden. De meningen zijn verdeeld.

Met dit alles hoop ik u duidelijk te hebben gemaakt, dat aquarius zeker geen periode van rust en stilstand is, maar alleen een verandering betekent in de menselijke benadering van zowel de menselijke als andere problemen.

Voldoende?

x Kunt u iets vertellen over klinisch doden? Zijn die mensen werkelijk dood geweest, of is het een andere toestand?

- De werkelijk dood treedt in op het ogenblik, dat een bepaalde mate van hersenverval ontstaan is. Daardoor komt energie vrij. Dat is dus de feitelijke dood, terwijl naar ik meen klinische dood betekent, dat het hart stilstaat. Je bent dan dus niet werkelijk dood, maar wel kandidaat, aangemeld om na korte tijd te sterven.

Wel is, wanneer je klinisch dood bent, het bewustzijn van je stoffelijke wereld weggefallen. Dit betekent, dat alle andere waarden van besef en bewustzijn veel intenser worden beleefd.

Gemeenlijk zal men de ervaring hebben, dat men op een helder licht toevliegt, dan wel in een duistere koker valt, waar in de verte een licht te zien is. Dit verschilt nogal eens en wordt bepaald door het innerlijk van de persoon.

Verder zien wij meestal reeksen van herinneringsbeelden, een geheel of deels herbeleven van saillante punten van het stoffelijke bestaan. Wanneer men zover is, zou men in feite moeten sterven.

Dit proces wordt b.v. door hartmassage of zo iets onderbroken. Je keert weer terug en herneemt alle stoffelijke functies. Men zal dan, bij een intense geestelijke beleving, zijn terugkeer naar aarde willen rationaliseren en doet dit gemeenlijk door een of meer herinneringsbeelden te verbinden en daaruit een stem of persoonlijkheid te kiezen, die dan "de opdracht geeft om terug te gaan."

Zo iemand staat dus even aan de grens van de geestelijke wereld, ziet en beleeft soms dingen van die geestelijke wereld, wordt gekonfronteerd met 'n deel van zijn persoonlijkheidsinhouden en keert daarna tot bewustzijn in de stof terug.

Dat het licht of het kokereffect een rol speelt in bijna alle gevallen, is te begrijpen. Wanneer wij in de stof zijn, is licht voor ons vreugde, vrijheid, mogelijkheid tot ontplooiing. Het gevoel van sterven is, wanneer de angst niet aanwezig is, vooral een gevoel van zeer vrij zijn. Soms voelt men zichzelf ook opeens veel groter dan in de stof. Dit alles wordt dan door licht uitgebeeld, zijn er angsten, dan is het koker-effect de uitbeelding, omdat men, wil men vrij worden, zijn angsten enz. zal moeten overwinnen.

Zijn de angsten groot, of is er een groot schuldbesef gebaseerd op geldende materiele maatstaven - dan is men in het duister. Men wordt daartoe dus niet veroordeeld. Het enige oordeel, dat u na de dood te wachten staat, is een mogelijke zelfveroordeling. Wie zichzelf veroordeelt, vlucht in het duister. Kan men zichzelf aanvaarden, wat de wereld ook over u heeft gezegd, zo zal men vrij zijn, "in het licht leven". Dat zijn de feiten.

x Zijn mensen, die sterk dement zijn, toch nog geheel met hun lichaam verbonden?

- Over het algemeen wel. Dementia is een verval van de reactie en beheersingsmogelijkheden van het menselijke lichaam. Dementia kan zelfs voeren tot algehele onbeheerstheid, zowel over het lichaam als een mogelijkheid tot associëren van inkomende prikkels met de menselijke en eigen werkelijkheid.

Hierdoor worden vaak oude denkbeelden en gedachten

geïnterposeerd in de bestaande realiteit. Maar dit is een kwestie van de hersenen, niet van de geest. Iemand, die dement is, kan geestelijk nog volbewust leven en ongeacht het niet of beperkt reageren van het lichaam soms geestelijk nog zeer veel opnemen uit zijn omgeving. Dementia omschrijft een periode, die voor sommige mensen nog heel belangrijk kan zijn in geestelijk opzicht, terwijl je stoffelijk gezien denkt: nou nou.

Niemand meer? Dan voeg ik van mijzelf nog iets toe: U hebt ongetwijfeld bemerkt, dat mijn waardering voor uw wereld, zoals deze nu is, ten hoogste zeer voorwaardelijk bestaat. U zult mij dit mogelijk vergeven, wanneer ik u zeg, dat ik kort voor 1900 leefde. Toen was de wereld anders.

Uw wereld beziende vraag ik mij af, waarin geluk in feite schuilt. Ik geloof, dat geluk in de eerste plaats een tevredenheid met het heden betekent en daarnaast een voortdurende verwachting omvat, dat het morgen nog beter zal zijn. Want op het ogenblik, dat je denkt, dat het morgen slechter wordt, kun je niet meer gelukkig zijn, ook al ben je met het heden nog tevreden.

Uw wereld lijkt mij zo ontzettend pessimistisch. Sommigen roepen wanhopig uit: wat moeten wij beginnen, wanneer er morgen nog meer werkelozen komen? Ik zou voorstellen allereerst eens een grote hengelwedstrijd of zo uit te schrijven. Want die toenemende werkeloosheid mag dan treurig of tragisch zijn, maar door te klagen en je tegen de feiten te verzetten verandert je in wezen niet veel. Door het bestaande te aanvaarden en te beseffen, wat de oorzaak is, kun je morgen misschien beter maken dan vandaag.

Bezit speelt bij u een grote rol. Men noemt zich arm, omdat men alleen een zwart-wit t.v. heeft, een tweede-hands bromfiets en niet eens een stereoradio. Maar in feite heb je dan toch nog heel veel. Men telt niet meer, wat men heeft, maar alles, wat men zou willen hebben en niet heeft. En het meeste begeren de mensen nog wat anderen hebben, ook al kunnen zij dit zelf niet gebruiken.

Ik meen, dat in deze negatieve houding een groot deel van de ellende van uw tijd schuilt, ook al heeft men het soms werkelijk niet gemakkelijk. Neem de tijd voor wat je moet doen, doe het goed, maak het af. Dan heb je morgen mogelijk meer tijd tot rusten.

Uw wereld doet mij soms belachelijk aan. Niet de mensen, maar de uiterlijkheden. Overbodige haast, prestige. Zijn die dingen voor uw geluk nu werkelijk zo belangrijk? Heeft u niet meer tijd, dan u schijnt te denken? Betekent wat minder prestige vaak niet, dat je je leven beter aankunt?

Kijk naar de z.g. belangrijke mensen, die oud worden, zorgen hebben en ruzie met de gehele wereld, terwijl zij hun schaarse vrije tijd verknoeien met trimmen e.d. Zij maken het zich steeds nog moeilijker, dan zij het al hebben, spelen komedie tegen de gehele wereld en zijn leeg voor zij het weten. Men zegt dat dit het gevolg is van het dragen van verantwoordelijkheid, maar het komt voort uit een steeds meer willen hebben en meer willen lijken, dan je kunt zijn. Mijn leuze: Wees bezig, maar blij met wat je doet. Dat is je rijkdom. Doe wat je kunt. Niet meer, maar ook niet minder. Dat is je verantwoordelijkheid.

Goeden avond.

(bekort)

d.d. 31 maart 1978

-0-0-0-0-0-

- 534 -